

— PRESS — JUDICATA

TIDNING FÖR JURIDISKA FÖRENINGEN I UPPSALA

§ Lex Lapidus
Intervju med
Jens Lapidus

§ Succéförfattaren och juristen
Malin Persson
Giolito

§ Årets
lärare

I detta nummer.

s2 Kontaktdagarnas VD har ordet

s4 Intervju med Jens Lapidus

s9 Intervju med Malin Persson Gioliti

s15 Intervju med årets lärare

Redaktionen.

ERIK THOR

BITR.

CHEFREDAKTÖR

ERIK BERGLUND

CHEFREDAKTÖR

DANIELA ANDERSSON

LAYOUTANSVARIG

SIOMONE ANDERSEN

BITR.

LAYOUTANSVARIG

Ledare.

Välkommen till detta nummer av Press Judicata! Mitt i den kalla, råa hösten kommer det här numret för att göra livet lite bättre.

Som ni kanske märkt har vissa förändringar skett i redaktionen. Vår f.d. chefredaktör Frida och f.d. layoutansvarig Henrietta har gett sig på nya spännande uppdrag, och vi kan inte göra annat än tacka dem för deras hårda arbete. Jag själv tar över posten som chefredaktör och Daniela blir layoutansvarig. Nya tillskott är (en till!) Erik i rollen som biträdande chefredaktör och Simone i rollen som biträdande layoutansvarig. Förhoppningsvis kan vi fortsätta att leverera samma intressanta innehåll under hösten!

Men vi behöver inte sakna Frida allt för mycket, för hon återvänder med en intervju med Malin Persson Gioliti. Erik Thor har besökt premiären av Lex Lapidus, och lyckades till och med få en intervju med "huvudmannen" Jens Lapidus själv. Själv har jag fått nöjet att intervju Årets Lärare 2020, Ingrid Helmius. Hon kom med många kloka insikter, så den intervjun är helt klart värd att läsa! I numret har vi även gjort plats för JF:s dotterbolag Kon-

taktdagarna. På grund av den rådande pandemin har de behövt göra vissa anpassningar, varför saker ser lite annorlunda ut i år. Läs mer på nästa sida!

Till sist vill jag meddela att det till nästa år sker vissa förändringar med Press Judicata. Av flera olika skäl har det beslutats att tidningen inte längre kommer att finnas kvar i tryckt form. Vi kommer att övergå till ett digitalt format till 2021. Mer information kommer att komma under hösten, så håll utkik!

Men nu ska jag släppa iväg dig till resten av numret. Slep om dig en filt, gör en kopp te, slå dig ned på valfritt bekvämt ställe och njut!

ERIK BERGLUND

CHEFREDAKTÖR

Kontor:

Övre Slottsgatan 6
753 11 Uppsala

Besöksadress:

Övre Slottsgatan 3
753 11 Uppsala

Kontakt:

redaktion@jf-uppsala.se
www.jf-uppsala.se

Ansvarig utgivare:

Edward Olsson
kommunikation@jf-uppsala.se

Tryck & bokbinderi: Cicero Tryck & Media AB

Fotograf omslag: Anna-Lena Ahlström

Huvudsamarbetspartner.

CEDERQUIST

Samarbetspartners.

ROSCHIER
VINGE
Gernandt & Danielsson
WHITE & CASE

MANNHEIMER
SWARTLING
Linklaters
KPMG

Kontaktdagen - VD har ordet

Snart är det dags! Från och med måndagen den 9 november kommer du få se Kontaktdagen i dess nya skepnad – Kontaktveckan. Då kommer du få möjlighet att lära känna oss och våra medverkande arbetsgivare ur helt nya perspektiv.

Veckan inleds med pompa och ståt genom vår alldeles egna TV-show – premiären. Tillsammans med Kontaktveckans huvudsponsorer sänder vi ett mer avslappnat och festligt program från en studio i huvudstaden.

På tisdagen börjar Kontaktveckans kärna - panelsamtalen. Under tre dagar kommer vi bjuda på tre heta paneldiskussioner mellan olika intressanta arbetsgivare.

Varje samtal har tilldelats ett huvudtema; social, organisatorisk eller miljömässig hållbarhet – vilka kommer fungera som en röd tråd genom de olika panelsamtalen.

Parallellt med alla dessa event anordnar vi rekordmånga kontaktsamtal och Instagram takeovers. För att inte missa något; ladda ner vår app kontaktdagen och följ oss på **Instagram @kontaktdagen**.

Så hoppas jag att vi ses, fysiskt eller digitalt, under något av Kontaktveckans alla evenemang.

Se tidningens baksida för ett fullständigt schema över Kontaktveckan 2020!

Är du vår nya sommar- trainee?

Vi bevarar vår starka position genom att rekrytera, utveckla och behålla de mest passionerade juristtalangerna. Vi är stolta över att landets juriststudenter 18 år i rad har utnämnt Mannheimer Swartling till den mest attraktiva advokatbyrån. Varje sommar erbjuder vi juriststudenter möjligheten att prova på rollen som affärsjurist på något av våra kontor i Sverige.

Ansökan öppnar den första november. För mer information, besök mannheimerswartling.se/karriar.

BESÖK OSS ÄVEN PÅ FACEBOOK OCH LINKEDIN.

MANNHEIMERSWARTLING.SE

MANNHEIMER
SWARTLING

Lex Lapidus - en intervju med Jens Lapidus

Redaktionen blev inbjudna till premiären av Jens Lapidus delvis självbetitlade "Lex Lapidus", en UR-serie som tar sikte på att fylla i svenskarnas kunskapsluckor gällande internationella rättsordningars inre maskineri. Vi skickade vår biträdande chefredaktör Erik för att kolla läget.

Efter en stunds resa från Uppsala med tåg och tunnelbana befann jag mig på Bio Rio på Södermalm i Stockholm, lokalen för kvällens premiär. Efter att ha försett mig med äppelcider och tagit min plats rullas ridån upp, varpå Jens Lapidus träder fram för att presentera sin serie. Vi tackas för att vi vågat oss dit trots coronavirusets fasta grepp om vardagslivet. Ljuset släcks och vi visas tre olika klipp, utdrag ur serien, vart och ett följt av ett panelsamtal om ämnet i klippet vi nyss fått se.

Advokat Thomas Bodström och f.d chefsåklagare Tora Holst bjöd på insikter i hur det är att bedriva en folkrättslig process i Sverige där de enda vittnena som finns att tillgå med stor sannolikhet hårdgranskats av en hårdför diktatur i Afrika.

Vi får höra advokaterna Slobodan Jovicic och Johan Eriksson diskutera för och nackdelar med kronvittnen och varför det fenomenet är en politiskt het potatis i ett samhälle som mer och mer tröttnar på organiserad kriminalitet.

Vi dyker ner i självmotsägelsen som

är ett rättssystem utan rättsstatsprinciper med Amnesty Sveriges policychef Brittis Edman.

Samtalen speglade vart och ett seriens relevans, och även fem terminer in i mina juridikstudier fanns det något att lära sig i vart och ett av de urklipp vi får se.

Efter visningen är det mingel, och jag lyckas på något vis bryta mig in i ett samtal mellan författaren till bland annat "Snabba Cash", före detta justitieminister Bodström och stjärnadvokat Jovicic. Det visar sig att Jens Lapidus är både snäll och tålmodig, och tar sig gärna tid att svara på mina frågor.

Varifrån kom idén till Lex Lapidus?

Idén kom av att jag och producenten Johan Palmgren pratade väldigt mycket, vi känner varandra privat, om olika rättegångar och mål som jag hade på den tiden jag jobbade som advokat. Vi insåg båda, framförallt Johan, att detta är oerhört intressant och att vi i Sverige generellt vet ganska lite om rätts-

ordningen och skillnader mellan olika länder och hur det går till.

Då växte den här idén fram om att göra ett program för att försöka skildra olika delar av juridiken och jämföra vårt och andra länders system, vilka principer som är viktiga och och hur det ser ut på andra ställen för att förstå.

Det är ju en ganska unik grej att skildra juridik på det här sättet, hur tänker du kring det?

Jo, när vi var ute i världen och träffade olika advokater, domare och åklagare i de här olika länderna blev de väldigt glada över den här idén och tyckte att man borde göra likadant i deras samhällen. Det är som sagt ganska sällan man försöker skildra juridik på det här sättet även om det förekommer i serier och filmer, i synnerhet amerikanska.

Vi ville på ett mer pedagogiskt sätt försöka grota ner oss lite i vad det är för regler och principer som gäller, hur rättegångar går till och så vidare.

Foto: Shutterstock

Finns det några målsättningar med serien? Vad hoppas ni uppnå?

En tanke är att skapa intresse för juridik och det rättsliga systemet, och en annan är att förklara varför de principer rättssystemet har att följa är viktiga, och hur de kan tillämpas på olika sätt.

Har det varit svårt att välja ämnen? Det är trots allt en väldigt blandad påse av ämnen som tas upp.

Det är främst praktiska frågor som har avgjort det, vilka rättegångar har vi fått tillgång till, vilka advokater och åklagare vi har fått möjlighet att möta.

I den bästa av världar skulle man ju vilja välja mål helt själv, men riktigt så går det ju inte att göra ute i världen. I nästan alla länder vi var i, med undantag för Vietnam, var det förbjudet att filma i rättssalarna, precis som det är i Sverige. Vi har ju haft våra tankar om vilka principer och systematiska

frågor vi vill belysa, och sen har vi hittat olika typer av mål.

Vad tänker du att samhället kan vinna på att bli mer allmänbildade i juridiska frågor?

Jag brukar skämta ibland och säga att de flesta svenskar vet mer om en amerikansk rättegång än en svensk. Det här är ett sätt för oss att försöka bredda förståelsen för svenska rättegångar men också hur det ser ut i andra länder, inte bara USA även om USA också förekommer bland avsnitten.

Avslutningsvis tänker jag att du ju har en framgångsrik och mångfacetterad karriär bakom dig, och säkerligen framför dig. Har du några visdomsord till juriststudenterna i Uppsala?

Han skrattar till. ”Jag tror att det är lätt att såna här visdomsord blir lite klyschiga, men jag tror att en vettig

grej att tänka är att man inte nödvändigtvis binder sig. Livet är långt och man kan göra något i tio år för att sedan göra något annat.

Fördelen med juridiken är att den är så bred, och man med trygghet läsa juridik och ändå veta att livet är väldigt öppet att göra olika saker”.

Vi skiljs åt, han för att återvända till sitt samtal och jag för att på ett smittskyddsanpassat sätt ta mig ut ur lokalen. Jag lämnar kvällen bakom mig med många intryck, och något kloka-re.

Serien finns tillgänglig på urplay.se

ERIK THOR

BITR.

CHEFREDAKTÖR

SIMONE ANDERSEN

BITR-

LAYOUTANSVARIG

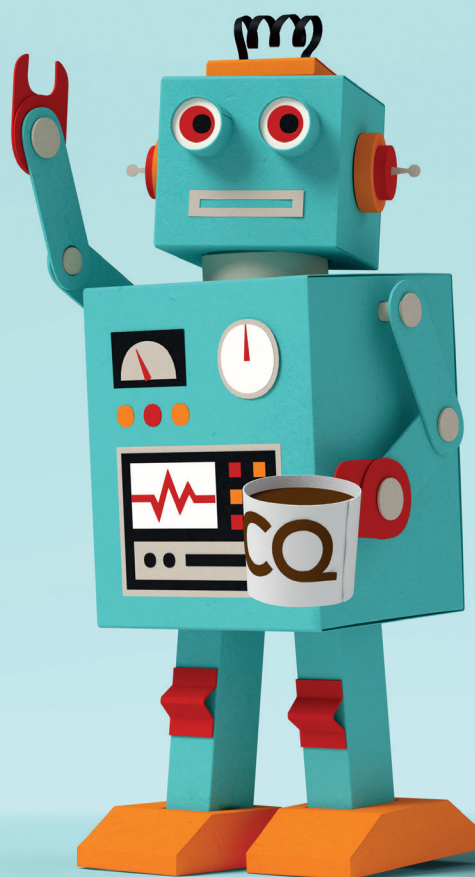
Foto: Shutterstock

ANSÖKAN HAR ÖPPNAT / [KARRIAR.CEDERQUIST.SE](https://karriar.cederquist.se)

Är du vår nästa sommarnotarie?

Som sommarnotarie får man möjlighet att, med en fadder som stöd, aktivt delta i det juridiska arbetet hos oss och lära känna byrån genom gemensamma aktiviteter. Du får en inblick i hur det är att arbeta på Cederquist samtidigt som du har en mycket rolig och lärorik sommar! Vi vill att du ska ha läst minst sex terminer för att kunna omsätta det du läst på universitetet. Rekryteringen för sommarnotarietjänsterna 2021 startar under hösten 2020, så håll utkik i sociala medier samt på karriar.cederquist.se

DEN MODERNA BYRÅN
[CEDERQUIST.SE](https://cederquist.se)

CEDERQUIST

Hur vill du göra skillnad?

Tycker du om variation, utmanande regelverk och vill jobba sida vid sida med Sveriges skarpaste konsulter inom skatt? Välkommen till KPMG och bli en del av ett team med engagerade kollegor världen över. Hos oss får du möjlighet att utveckla morgondagens näringsliv.

Läs mer på kpmg.se/karriar

Together we make a mark

Vi söker alltid talanger och just nu tar vi emot ansökningar till nästa års sommarnotarieperiod.

Välkommen att registrera din ansökan på vår hemsida www.whitecase.com/careers/locations/sweden.

Följ oss på

WHITE & CASE

Juristen bakom **Netflixsuccén** Malin Persson Giolito

Malin Persson Giolito är en intressant figur med sex litterära verk bakom sig, varav en förvandlats till Netflix första svenska satsning. Vi intervjuade Malin för att få en bättre bild av vem hon är, och hur hon vägen sett ut från juristexamen i Uppsala till ett liv som författare på heltid i Bryssel.

Varför började du att plugga juridik?

Efter studenten ville jag åka utomlands. Det ville inte mina föräldrar finansiera, så då jobbade jag ett halvår. Sedan åkte jag till Frankrike och pluggade ett tag.

När jag kom hem, då ville jag egentligen plugga vad som helst, men inte juridik! (Malin skrattar). Nej, inte riktigt så. Men jag vill läsa litteraturhistoria och språk. Jag gjorde det på Stockholms universitet. Parallellt med det läste jag JÖK:en, och tyckte att det var det roligaste jag någonsin hade läst. Då sökte jag till juristutbildningen i Uppsala och började där.

Hur kommer det sig att du inte fortsatte läsa litteraturvetenskap?

På vår första föreläsning sa föreläsaren att "Om ni är här för att ni tycker om att läsa böcker, då har ni kommit fel.". Då tänkte jag att "jag har alltså kommit fel.". Tanken var säkert att få studenterna att tänka att "det här är på allvar.". Men det var bara fånigt. Det är ju inte en nackdel att man gillar att läsa böcker om man ska läsa litteraturhistoria. Jag tyckte inte att det var en speciellt givande kurs. Jag läste 20 poäng, sedan fortsatte jag inte. Aldrig ångrat det faktiskt.

Vad ville du jobba med inom juridiken när du pluggade?

När jag pluggade hade jag en tanke om att jag antingen skulle jobba internationellt med mänskliga rättigheter, eller med straffrätt. Brottmål och barns rättigheter. Det var populärt att vara idealistisk på den tiden. Sedan blev vi

medlemmar i EU. Folkomröstningen var samma höst som jag blev klar. Jag fick en praktik på EG-domstolen precis efter att jag blivit klar. Då åkte jag dit istället för att sitta ting. Jag blev indragen i den där EG-svängen, lite utav en slump. Det var ju inte något man läste när man läste juridik. Jag läste visserligen en grundkurs i EG-rätt, med Ulf Bernitz, och tyckte nog att det var kul. Men det var en ytlig kurs. Jag gjorde i alla fall min praktik, sedan fick jag jobb där och blev kvar i ca 1,5 år. Sedan läste jag en Master i EG-rätt i Brygge på College of Europe. Då tänkte jag att "det här ska jag hålla på med". Det var inte många som kunde EG-rätt då, min erfarenhet var helt klart unik i min årsgrupp, så det kändes ju ganska logiskt. När jag var klar med min master fick jag jobb på Mannheimer Swartling.

"Tio år senare, när jag fick sparken, var det 8% av delägarna som var kvinnor"

Varför gick du från EU-domstolen till Mannheimer Swartling?

Domstolsjobbet var ett vikariat. När vikariatet var över läste jag som sagt en master i ett år. Efter det sökte jag jobb, och valde Mannheimer Swartling. Där jobbade jag först med EG-rätt, sedan hamnade jag på processrättsavdelningen.

Varför ville du jobba på byrå?

Drömmen om att bli advokat? Jag ville inte jobba i offentlig sektor, även om domstolen hade varit kul. Jag ville till byrå. Mannheimer Swartling var ju inte något dåligt alternativ. Det där att bli kontaktad av företag och människor med problem som man ska lösa åt dem, det passade mig. Det är praktiskt och intel-

lektuellt utmanande på samma gång. Det var i första hand det. Det var ju knappast pengarna, för så mycket tjänade man ju inte. Det tog mig många år innan jag lyckades få lika hög månadslön som på domstolen.

Vad var det som lockade dig med att bli advokat?

På juristlinjen är ju allt teori. Man får sällan något grepp om hur verkliga juridiska problem ser ut. Jag gjorde en moot court mot slutet av utbildningen, och då blir det ju en helt annan grej. Man är tvungen att försöka förstå exakt vad det är som har gått fel, och vad det finns för handlingsutrymme för att ställa saker och ting till rätta. Där började man ana hur det kunde se ut i verkligheten, vilket jag tyckte var kul. Det var väldigt kul att jobba på domstol, men det var faktiskt också mycket mer teoretiskt. Processen i EU-domstolen är ju i första hand skriftlig, vilket gör att det blir teoretiskt, resonerande och intellektuellt. Jag ville nog ut i verkligheten på något vis. Då tyckte jag att advokat verkade väldigt kul.

Du sa att du började med tanken under juristprogrammet att du ville jobba med humanjuridik?

Det var inte som att jag ville göra det till varje pris. Jag var inriktad på att jag skulle ha bra betyg så att jag kunde välja sen. Tågordningen var ju att först skulle man sitta ting, och då har man ju två år på sig att bestämma vad man vill göra. Jag satt visserligen inte ting i någon traditionell mening, utan jag jobbade ju på domstol i Luxemburg istället. Det gav mig ändå tid att bestämma mig. Men jag tror att jag var en romantisk student. Jag ville jobba med saker som gör världen bättre.

Jag är bara nyfiken på vad som ändrades?

Jag tror att EG-domstolen kändes som drömmen. Det var en internationell domstol, eller åtminstone europeisk. Jag fick bo utomlands och jobba på ett helt annat språk. Jag hade hittat rätt, även

Foto: Anna-Lena Ahlström

om det inte var precis exakt det jag hade tänkt. Det hade ju inte varit en möjlighet när jag började att plugga juridik. Det var inte så att man kunde gå och drömma om det. När jag kom till domstolen var min första chef Hans Ragnemalm. Han är död nu, men han var ju en legend, JK, chefs-JO och professor i förvaltningsrätt. När jag kom dit sa han ”Det här är ju en förvaltningsrättsdomstol i första hand, du ska inte tro att du kommer att få jobba med några otroligt sexiga saker”. Sedan gick jag in på mitt rum och första akten jag fick läsa handlade om att den dåvarande ledaren för Sinn Féin, Gerry Adams, som hade blivit nekad inresetillstånd i Storbritannien. Sexigare än så blir det ju inte!

Du fick alltså jobba med frågorna du ville, men du valde Mannheimer Swartling för att komma närmare advokattiteln?

Jag ville till advokatbyrå och fortsätta med EG-rätt. Det var många advokatbyråer som sökte folk, i synnerhet från College of Europe. Mannheimer Swartling var bäst av de svenska byråerna.

Hur var det att jobba på Mannheimer Swartling?

I synnerhet i början var det ju otroligt, det är ju som en sekt (Malin skrattar). Det är väldigt trevligt att vara älskad på ett sådant ställe. När jag började fick jag göra de roligaste grejerna, alla ärenden

som jag ville jobba med fick jag jobba med. Jag hade mycket att göra, det var utmanande och jag fick resa mycket. Jag var ju ung, jag ville jobba mycket och det får man. Det var ingen som säger åt en att gå hem från jobbet om man inte vill det. Jag hade väldigt roligt de första åren. Sen blev det tuffare. Jag skrev ju min första bok om, av en ren slump, en kvinna som fick sparken från en advokatbyrå när hon väntar sitt tredje barn. Det är den boken som är närmast mig i någon mening. Det blev mindre kul på slutet.

Var anledningen till varför du behövde sluta var för att du fick ditt tredje barn?

Nej, anledningen till att jag måste sluta var att jag fick sparken. Jag var gravid när jag fick sparken. Det är inte så att jag fick sparken för att jag var gravid, utan för att de tyckte att jag inte höll måttet. Men lagen ser ju ut så att du får inte sparka någon när den är gravid av den enkla anledningen att du kan alltid hitta något annat skäl. Och det ska man inte behöva utstå.

Hur kändes det?

Det var inte roligt. Det var inte att jag fick sparken som var värst, utan det som började mycket tidigare. Det började ju redan när jag blev gravid med mitt första barn. Jag kände att arbetsuppgifterna helt förändrades. Jag kom tillbaka och

då var mitt skrivbord helt tomt. Jag var mammaledig fyra månader med min min första och det är ju inte speciellt länge. Det var manliga delägare som var borta längre på konstiga världsomseglingar runt havet, och de kom tillbaka och hade jobb fortfarande. Det var mycket värre att märka att man blev bortvald under tiden man fortfarande jobbade där. Att plötsligt gå från någon som alla ville jobba med till att bli någon de ville undvika. Att få uppgifter som att skriva artiklar, manualer, hålla föredrag. Arbete som inte går att debitera. Jag ville jobba med klienter och lösa riktiga problem.

Var det dina överordnade som behandlade dig annorlunda eller var det dina kollegor också?

Både och. Jag hade många kompisar där också. Hierarkin på en advokatbyrå går mycket ut på att den som jobbar med de sexigaste ärendena, det är den man vill hänga med. Den som drar in mest pengar står högst i rang. När man inte längre gör det, då blir man inte heller någon som folk vill vara med. Det blir en ond cirkel. Men det här är så länge sedan. Du ska egentligen inte prata med mig om det här nu, för en sak är vad jag kände då och en sak hur jag kan se tillbaka på det nu. När jag hade skrivit ”Dubbla slag”, efter att jag hade fått sparken, sa min mamma att hon inte förstått att jag mådde så dåligt. Då frågade jag mig själv, gjorde

jag det verkligen? När man är mitt uppe i någonting på det där viset, då går man ju till jobbet varje dag. Jag slutade ju aldrig, och det var ju av en anledning. Jag tänkte att "det här vänder", "det är några år då det är svårt för mig att jobba på samma sätt som jag gjorde innan barnen.", "när barnen är lite större kommer jag att kunna komma tillbaka.". Jag intalade mig själv att de hade lika långsiktiga planer för mig som jag hade. Jag tror att det där fortfarande är ett problem i advokatbyråer. Särskilt i en byrå som Mannheimer Swartling där man har "true partnership", där alla förväntas dra in ungefär lika mycket pengar för att det ska bli rättvist. Då finns det inte utrymme för att en medarbetare under fyra år inte drar in lika mycket pengar som de jämnåriga. (Malin skrattar). Advokatbyråer är inga välgörenhetsorganisationer.

Du blev alltså sparkad för att du inte presterade, men att du inte gjorde det var en konsekvens av att du hade barn och var gravid? Du nämnde att man inte får sparka någon för att de är gravida. Uppfattade du det som att de hade gjort rätt?

Nej, så uppfattade jag verkligen inte det. Jag kan inte gå in i detaljer, men det är ju helt uppenbart att om man blir ombedd att gå under sådana omständigheter, då kommer man också gemensamt fram till hur man ska kompenseras. Det finns betydligt värre saker än att få sparken från en advokatbyrå. Det finns någon slags rättvisa i att de finansierade min första bok. Jag hade tid och pengar för att sitta hemma och skriva. Jag kunde börja jobba på kommissionen istället. De skötte min uppsägning precis som man ska sköta en sådann uppsägning. Alla advokatbyråer sparkar folk de inte tycker är tillräckligt bra för att de ska bli delägare. För att man inte drar in tillräckligt med pengar, inte gör ett tillräckligt bra jobb. Det betyder inte att jag tycker att de fattade rätt beslut från början, men det var en logisk konsekvens.

Blir slutsatsen att alla kvinnor som skaffar barn inte kan jobba på affärsjuridisk byrå?

Frågar du dem kommer de att säga att "så är det absolut inte, vi gör en massa saker för att kvinnor ska kunna göra det."

Gjorde de det?

Nej. Men det största problemet är att om man inte satsar långsiktigt, om man har en arbetsstruktur som går ut på att man kortsiktigt måste tjäna maximalt, då kommer aldrig någon som jobbar mindre

mellan 30-35, oavsett kön, att kunna göra karriär i den strukturen. Det går inte någon nöd på mig. Men jag var 10 år på Mannheimer Swartling. De satsade naturligtvis en väldig massa pengar på att utbilda mig. Precis som alla byråer gör med sina anställda. Man räknar med att få tillbaka pengarna, men istället låter man dem gå när de inte kan jobba på samma sätt längre, p.g.a. att de får barn. Det är dålig ekonomi. Istället skulle de kunna hitta sätt för att låta de där personerna vara kvar i strukturen, jobba vidare och invänta att de återigen kan börja storsatsa. Men jag gjorde ju inte annat än att prata om det här när boken kom ut, och då var ju svaret från alla advokatbyråer att "Det här kommer att ändras." Det sa de till mig när jag hade min anställningsintervju också, "Jo visst vi har dåliga siffror, det är bara 10-12% av delägarna som är kvinnor, men det kommer se helt annorlunda ut om tio år.". Tio år senare, när jag fick sparken, var det 8% av delägarna som var kvinnor. Det hade alltså blivit sämre. 60% av de nyanställda var kvinnor, ändå hade det blivit sämre siffror bland cheferna. Jag vet inte hur siffrorna ser ut idag, men det skulle förvåna mig om de var mycket bättre. Jag har inte jobbat på en advokatbyrå sedan 2007, men du säger att det är omöjligt för kvinnor som vill skaffa barn att jobba på advokatbyråer. Så kanske det är, men det ska inte jag svara på. Titta på siffrorna istället.

Tror du att det kommer att kunna förändras?

Det fäniga i det här är ju att advokater är konsulter. Det finns nästan inget som är så flexibelt som konsultjobbet. På en stor advokatbyrå, där det jobbar flera hundra jurister finns de praktiska förutsättningarna för att kunna fördela jobbet, åtminstone i teorin. Men det krävs en ordentlig omvärdering av hur man ser på sina medarbetare för att det ska kunna bli möjligt.

Vad fick dig att ta steget att skriva en bok?

Jag har alltid velat bli författare. Det har nog alltid varit min första och kanske enda dröm. Det var därför jag började med att läsa litteraturkunskap och språk. Sedan kom juridiken emellan. Jag hade väldigt roligt med det, men jag gick hela tiden och tänkte att "en dag ska jag skriva min roman". Säger vad man vill efter tiden med Mannheimer Swartling, men när jag fick sparken, precis då innan jul och nyår, då gav jag mig själv nyårsloftet att om jag inte skriver en bok nu när jag

har tid och pengar och något att skriva om, då kommer det aldrig att bli någon bok. Då får jag leva med att jag inte blev författare. Det är ju inte hela världen, men då måste jag åtminstone acceptera att jag aldrig kommer att bli författare. Men jag skrev den där boken, vilket faktiskt en av de saker i mitt liv som jag är mest stolt över.

"Jag har säkert någon sorts prestationsångest inför nästa bok"

Var det för att juridiken var rolig som du inte skrev boken på direkten?

Definitivt. Har man roligt på jobbet är det svårt att hitta tid för annat. Jag hade också barn som jag tyckte om att vara med. Tid behövs för att skriva något som blir något. Mitt liv var tillräckligt roligt för att jag inte skulle välja bort något för att satsa att skriva. Sedan är det en sak att veta att man är duktig på att skriva, det har jag alltid fått höra, men det betyder inte att man kan skriva en bok. Det finns många som är väldigt duktiga på att skriva som inte kan skriva böcker.

Var det nåt du fick höra hemifrån att du inte kunde satsa på att bara vara författare?

Nja. Jag förväntades ju skaffa ett jobb. Det var inte så att de sa att jag inte kunde göra vad jag vill. Men jag har nog alltid vetat att man ska ha ett riktigt jobb, och det är nog från både mamma och pappa. Mina föräldrar skildes ju när jag var tio, och efter det bodde jag med min mamma och min syster. Min mamma har inte behövt säga till mig att det är viktigt att man har ett jobb och att man ska kunna försörja sig, det märker man ju.

Funderade du på att inte tillåta "Störst av allt" att bli en serie? Var det svårt att lita på manusförfattare?

När det kom så långt var det ju redan kört. Först blev vi ju kontaktade av flera produktionsbolag. Men då sa jag hela tiden att jag inte ville sälja filmrättigheterna. Jag trodde inte det skulle bli bra, för boken handlar om vad som händer inuti huvudet på Maja i första hand. Och jag var rätt för att det skulle bli en serie om hur vackert det är i Djursholm, hur coolt det är att vara rik, hur snygga alla är. Det kändes inte alls speciellt lockande. Jag sa nej till allting i början, så pass att min agent slutade berätta för mig

om alla erbjudanden. Sedan kom hon till mig och sa att "nu tror jag faktiskt att vi måste träffa några iallafall. De är så pass seriösa och de har tänkt så pass mycket." Då var en av de jag träffade FLX (produktionsbolag, reds. anm.). Det blev ett andra möte och då hade de med sig manusförfattaren Camilla Ahlgren så att vi fick träffas och prata med varandra. Jag gillade henne jättemycket. Utav skäl som jag inte kan gå in på fick jag veta att Netflix ville jobba med "Störst av allt". De ville att det skulle bli den första svenska originalserien, och de ville jobba med FLX. Det kändes väldigt roligt, det kunde jag inte säga nej till. Då fick de köpa rättigheterna. Jag var så involverad som det bara gick, jag var exekutiv producent och de tyckte nog att jag var ganska påfrestande, jag försökte peta i det mesta. Även om Netflix bestämde. Sa de nej var det nej (Malin skrattar). Det är ganska speciellt, men jag är glad att det blev så.

"Då skrev jag den där boken, vilket faktiskt är en av de saker jag är mest stolt över"

Var du en del av castingen? Blev karaktärerna i serien på det sätt som du hade föreställt dig?

Min lillasyster skötte vuxencastingen, den hade jag bra koll på. Ungdomarna fick jag se när det var bestämt, åtminstone mer eller mindre. Maja som spelas av Hanna Ardehn är en makalös skådis. Jag tycker det är en väldigt fin cast, det är speciellt viktigt att de får vara så unga. Det är ofta så i serier, särskilt amerikanska serier, att man väljer att casta betydligt äldre personer till att spela tonåringar. Nu var visserligen Hanna 22 år när hon spelade 18, men just den rollen är fruktansvärt påfrestande. Hon är med i varenda scen i hela serien. Hon jobbade ju i princip dygnet runt under inspelningsperioden. Sedan utsätts hon för otroligt påfrestande saker som man ska undvika att låta en tonåring utsättas för. Jag sa därför från början att jag gärna ville att hon skulle spela Maria skulle vara lite äldre, hon behövde inte vara 17/18 år. Det gjorde inget att hon är en 22-åring som ser lite yngre ut. Hanna är ju dessutom psykologistudent, hon är mogen och tänkande och intelligent, hon är verkligen fantastisk. Jag hade inte kunnat önska mig någon bättre.

Foto: Anna-Lena Ahlström

Blev serien, i sin helhet, annorlunda än hur du hade tänkt dig?

Den är ju annorlunda i det att boken är väldigt centrerad kring rättegången. Det är inte serien. Det var ju en av de få saker som jag hade väldigt mycket tankar om men som de valde att inte lyssna på. På det sättet är den annorlunda. Det kan ha varit en bra sak. Det är svårt att ha åsikter om det nu. Regissören har gjort ett bra val i att han inte använde den kvinnliga huvudkaraktären som berättarröst, trots att det är väldigt poppis nu. Det finns många sådana serier, "13 REASONS WHY" bland annat. Det valde de bort. Jag tycker att det är oerhört bra att de inte gjorde så, för det blir så lätt kackigt. Det funkar i bokform mycket bättre än vad det gör i rörliga bilder. Det är snyggt gjort som det är nu, att kameran är Majas perspektiv. Hon är alltid med, det är hennes blick vi följer. Det har ju regissören sagt i intervjuer också att ett av hans krav var att han inte skulle ha henne till att skriva publiken på näsan.

Har du skrivarkramp? Skriver du något nytt?

Ja jag skriver. Jag har absolut prestationsångest inför nästa bok. Samtidigt skriver jag ju hela tiden. Om skrivkramp är att man inte kan skriva, att man sitter och glori på ett vitt papper hela tiden, då har jag inte skrivkramp. Det är bara det

att jag inte tycker att något av det jag skrivit är tillräckligt bra. Förhoppningsvis släpper det någon gång, vilket är som helst nu (Malin skrattar). Vi får se, men jag skriver på nåt nytt, det gör jag. Planen är att det kommer i vår.

Är det annorlunda från det du har skrivit tidigare?

Ja, jag tycker att jag skriver ganska annorlunda grejer hela tiden. Det väl upp till andra att säga, det är säkert så att man känner igen sig. Men jag skriver inte om någon ung tjej den här gången (Malin skrattar), i alla fall inte bara. Det finns en ung kille i berättelsen också. Och en massa vuxna.

Kommer du någonsin återgå till att arbeta som jurist?

Nej, inte som det ser ut just nu. Förhoppningsvis kommer jag inte att ha tid med det. Men det är klart om skrivkrampen tilltar, då blir jag ju tvungen att skaffa ett jobb. Jag har ju sagt att jag måste kunna försörja mig. Så då får jag väl göra det, om det är någon som vill ha mig, vi får väl se.

Erik Thor
Bitr- Chefredaktör

Daniela Andersson
Layoutansvarig

Be the best you.

We are looking for people with the distinct Roschier mindset. People with talent. People with dedication. People with a continuous drive to learn more and develop.

We take pride in recognizing talent and giving them a platform for reaching their full potential. At Roschier, you will have opportunities to work to the best of your ability and develop your talents to the full.

Apply today – and become the best version of yourself!

Gernandt & Danielsson

Vill du vara där det händer?

Hos oss får du den stora byråns alla fördelar. Du får arbeta med stora och komplexa ärenden, i nära samarbete med några av Sveriges högst ansedda affärsjurister. Samtidigt är byrån inte större än att alla känner alla. Vi arbetar i små sammansvetsade team där nyutexaminerade jurister arbetar tätt ihop med både delägare och andra seniora jurister.

Upptäck fördelarna med att arbeta på en stor byrå i ett mindre format.

Läs mer på karriar.gda.se

Årets lärare 2020 - Ingrid Helmius

Vi hade nöjet att intervju Ingrid Helmius som nyligen fick utmärkelsen som Årets Lärare 2020 av Juridiska föreningens studieförbättrande-grupp.

Till att börja med, gratulerar till utmärkelsen! Vi börjar med väldigt allmän fråga; hur skulle du beskriva dig själv?

Oj... Jag skulle nog säga att jag är ganska nyfiken, men enkelspårig. Och ganska lat. Men sammantaget gör det att, om jag blir nyfiken på något, då gräver jag i det. Det kan vara precis vad som helst som sätter igång det, hur förvaltningslagen fungerar, eller gamla kartor från 1600-talets Paris för att jag vill veta hur de tre musköterna rörde sig. Jag vill hitta enkla sätt att nå fram till saker.

Tror du att latheten hör samman med att du bryter ner saker på ett pedagogiskt sätt?

Absolut! Det har jag fattat med åren. Att vara lat, det är ett negativt laddat ord, men jag tror inte att det alltid är dumt att vara det. Det är att göra det enkelt, att leta reda på kärnan och att dela upp det tydligt. Först för att jag själv ska förstå, sedan för att förklara det för andra. Kan göra det enkelt tror jag det nästan automatiskt blir pedagogiskt. Man kanske kan kalla det för "smartlat".

Tror du att det är de här egenskaperna som gör att du började plugga juridik?

Det började med att jag jobbade som sekreterare på ett företag som höll på med flygfrakt. Jag började räkna ut hur mycket vi skulle ge kunderna och kräva av flygbolaget om frakten försvann eller gick sönder. Då läste jag vad vi hade för avtal med kunderna och med flygbolaget. De var inte helt lika. Ibland kunde man få in mer än vad man behövde ge till kunderna. Även där är det att göra det enkelt. Renodla, sortera, förenkla och förstå. När "bakterien" kommer, då kan jag gräva hur långt som helst.

Vad gjorde att du fick upp ögonen för forskning?

Att forska, det hade jag nog tänkt att jag hemskt gärna skulle vilja göra det. Mina föräldrar är docenter bägge två. Den ena i sociologi, den andra i medicin, så det är helt andra ämnen. Men det är igen det, att gräva i saker. Eftersom jag hade jobbat på rikspolisstyrelsen och polismyndigheten i Uppsala så sökte jag en doktorandtjänst på polishögskolan. Att det hade med polisen att göra, det gjorde nog inte mig så mycket. Jag kunde nog egentligen skriva om vad som helst.

Det är väl fortsatt ditt forskningsområde, tillsammans med kapitlet om proportionalitetsprincipen i Offentlig-rättsliga principer?

Ja det blev så. När jag skrev avhandligen höll jag på med polisens hemliga metoder, och då får de här offentlighetsprinciperna stor betydelse. Jag skrev om flera principer i avhandlingen. Med åren blir man bättre och bättre på den grundläggande förvaltningsrätten. Ju längre tiden går, desto mer förstår man hur allt hänger ihop, vilken betydelse de har. Principerna gäller precis överallt inom offentlighetsrätten.

Det tog mig ett halvår att skriva kapitlet i avhandlingen – jag trodde att det skulle ta två veckor kanske. Nu, 20 år senare, har det nog klarnat ordentligt. Det är det som finns i boken Offentlighetsprinciper. Det är nog samma resa som allting jag gör, att jag försöker förenkla, eller att det förenklas. Man måste läsa och skriva för att förstå själv. Lite grann varje dag, då händer det något i hjärnan. Det sorteras. Det gäller allt från att skriva PM på T6 till att skriva examensarbete.

Du uttrycker ett stort genuint intresse för studenters hälsa. Är det något särskilt som kommer från egen erfaren-

het, en egen inställning eller liknande?

Ja, det är nog allt möjligt. Dels körde jag in i väggen 2001. Jag var borta ett helt år på heltid. Jag var tvungen att krypa till toan, för det satt i kroppen. Jag kunde knappt röra mig, det gjorde så fruktansvärt ont i hela kroppen. Jag flyttade hem till mamma och pappa i 40-årsåldern i några månader, för jag klarade inte mig själv. Det var fullkomligt vedervärdigt. Det tog fem år sammanlagt att komma tillbaka.

Det där har självklart fått mig att undra vad man lever för (Ingrid skrattar)! Jag är inte särskilt karriärmedveten, jag är inte en tävlingsmänniska, jag är inte en som måste synas. Ändå körde jag in i en vägg. Vart kommer det ifrån? Då har det ju förstås min egen erfarenhet av hur illa man kan må av att ha för höga krav på sig själv.

Det är inte så att jag tar hand om studenternas hälsa. Jag säger åt dem att de ska ta hand om sig själva. Felet jag gjorde, och studenter gör nu idag, är att man har för bråttom. Bråttom att ta examen, att få högsta betyg, att bli färdig så att man kan börja jobba. Man ska alltid vidare. Man är alltid stressad över det man ännu inte har uppnått istället för att på något sätt

vila i det man redan kan. Det försöker jag säga till studenter är att de ska ta det lugnt. Man kan ta lite grann varje dag och vila huvudet emellan.

Min egen resa har stor betydelse för det här med att ta hand om hälsa. Jag tror faktiskt också att man får bättre resultat på en tenta eller en PM, och mår bättre, om man tar det lugnt. Att ta det lugnt, det är definitivt en livsställning. För vems skull jobbar du egentligen så himla mycket? För vems skull sitter du till två på kvällarna och försöker få in något i huvudet?

Det är en sak till, och det är lite att gör revolution, i det tysta, för det är nog ingen som fattar att jag gör det. Men för egen del kan jag bli så jävla förbannad på den här jävla världen när man läser till exempel en bilaga om ansökan till gymnasiet, där rubriken var ungefär ”Så väljer du den utbildning som gör dig lycklig”. Vad fan är det? Den här tanken att rätt utbildning ger rätt jobb, som utifrån sett, inte inifrån dig själv, visar att du är lyckad. Är du lyckad, då är du lycklig. Det finns så många tankefel i det! Det försöker jag att förmedla till studenterna. Vad håller ni på med? Ni kan inte jobba ihjäl er för att plugga så att ni mår uselt.

Det var något jag sa för något år sedan till T6-studenter som sa att det blir orättvist när en student bara var ett poäng från AB men får Ba, arbetsgivaren vet ju inte att det bara var ett poäng. Ja men tror du de bryr sig? Att lägga ner, inte bara tid, utan starka negativa känslor på en sådan ”skitsak”. Jag menar inte att de skulle kunna inse att det är en skitsak, men jag vet att det inte har någonting med dina möjligheter att göra. Det är möjligtvis vissa idiotiska arbetsgivare som lägger vikt vid det, men det är deras problem. Det tycker jag att institutionen är ganska dålig på att förmedla, det här med betyg-sättningen. Det är jättesvårt att hitta hur vi skulle kunna göra. Det är jättebra om man får B på allt, och klarar kurserna för CSN. Det är ett första mål. Man ska ta det på allvar, men någon balans måste det finnas.

När det kommer till ditt arbete, både forskningen och undervisningen, vad är det roligaste? Vad är det jobbigaste? Vad håller dig vaken om nätterna, och vad får dig att sova gott?

Som lärare har man väldigt bra koll på stämningen eller kemin när man kommer in i ett rum. Då kan det vara två-tre

studenter som sitter och ”åh, jag vill inte vara här, åh”. När man en bit in får dem att vara med, och sedan kanske ännu lite längre fram, ställa en fråga. Det är det roligaste som finns. När man får in hela rummet på att det här är en gemensam arbetsinsats. Då får jag studs i stegen när jag går från ett sådant seminarium.

Det som inte är kul med att undervisa är när jag inte når fram. Då kan jag gå och ha ångest i flera veckor. Det får mig att ligga vaken på nätterna. Första året var det här jävligt. Det kunde ta flera veckor innan jag kom igen, och nästan varje seminarium tyckte jag att jag var usel. Dåvarande kursföreståndaren sa till mig att det får räcka med någon lagom anständighetsnivå. Det försöker jag säga till studenterna. Det blir lättare och lättare. Om jag har ett uselt seminarium nu tar det kanske tre dagar innan jag kommer över det. Några dagar senare kan man säga till gruppen att ”jag hoppas att vi idag kan vara bättre, eller att jag kan vara bättre”.

Forskningen, det roliga med det är, även där, när man lyckas. När man förstår något, då äger man hela världen, och studsar fram. Det mysiga med forskning är att om jag gör något bra, då är det min förtjänst. Baksidan av det är att när jag inte får ihop det, när jag inte fattar, när jag får ångest över att jag inte fattar, då är man väldigt ensam. Ångesten är desto större när man är ensam. Å andra sidan har jag väldigt bra kollegor. Om jag inte fattar kan jag gå in till dem och säga ”Jag fattar ingenting”. Då säger de ”Jodå, det blir bra.”, och det blir det.

Dina ikoniska hoodie nämns specifikt i nomineringen. Varför hoodien? Är det också någon form av tyst revolution? Och dödsfallarna, är du punkare i grunden?

(Ingrid skrattar) Jag tyckte det var jätteroligt när jag läste i motiveringen! ”Har jag hoodie... jaa!”. Jag tycker att det är ett praktiskt plagg, det har fickor. Jag har ofta t-shirt med dödsfallarna på, och hoodie. Jag började med det när jag var 17–18 år, och jag har fortsatt. Jag är ganska omedveten när det gäller mode, uppenbarligen. När det gäller dödsfallarna är det punk. När jag var 15 år, då var det 1977, med Ebba Grön, Sex Pistols och allt det där. Då var det svårt att hitta kläder med dödsfallarna på. Man fick åka till Gamla Brogatan i Stockholm. Nu har ju finaste modehusen och alla bebiskläder dödsfallarna.

Dödsfallarna, det har också blivit en revolution. Jag kan bli fascinerad över att man frivilligt som 19-åring har på sig har på sig fluga och försöker se ut som det man tror en jurist är. När jag var 19 år, då hade jag dödsfallarna – det var av samma skäl. Jag ville inte se ut som alla andra. Det är lika färgigt, kortsiktigt och fäfäng. Nu för tiden är det lite grann av en sköld. När jag kommer in i en sal, oavsett om det är ministrar, T6:or, eller vilka som helst, då tittar de på dödsfallarna. Inte på mig. Då är jag inte lika sårbar. Det är min rustning. De tänker ”Vad är det där?” snarare än att de ser mig naken. Det är ju lika dumt som att försöka se ut som alla andra. Hoodien, det var nog mer bara slumpen. Dödsfallarna, där har jag tänkt.

För de som är intresserade av att börja forska och undervisa, har du några tips?

Ja! Det där är vi på institutionen ganska dåliga på att förmedla. Vad är en doktors-examen? Hur börjar man? Vad är att doktorera? Vad är att forska? Hur gör man? Mitt tips där är att faktiskt vända sig till en lärare och fråga ”Hur gör man?”. Det är det enklaste sättet. Sedan finns det ju säkert lite grann på vår hemsida. Man ska inte bli doktorand om man inte tycker att det är roligt att skriva. Det är inte roligt att skriva varje dag, inget snack, men om man inte att det är roligt, då orkar man inte. Man ska vara lite sådan där som nöter, som är nyfiken.

Vi frågade även Ingrid om tips kring studieteknik. Hennes svar kommer att publiceras i nästa nummer.

ERIK BERGLUND
Chefredaktör

SIMONE ANDERSEN
Bitr. Layoutansvarig

Hur låter affärsjuridik?

Affärsjuridik är vårt verktyg som skapar samhällsförändring varje dag. Vi vet att juridiken är viktig. Och ibland gravallvarlig. Vi vet också att riktigt bra affärsjuridik är en konst. En konst som bygger på verklig passion. För att manifestera detta har vi byggt ett AI-drivet instrument som omvandlar juridiska texter till unika musikstycken.

Lyssna på *The Piano* på vinge.se/career

VINGE

Linklaters

Bli vår Summer Associate 2021

Vill du jobba på en av världens ledande advokatbyråer?
Nu har du som till sommaren läst T5 och uppåt chansen att
bli en del av **team Linklaters**.

Vi rekryterar löpande - ansök redan idag!

Läs mer och ansök på careers.linklaters.com
eller skicka CV, personligt brev och studieintyg till
Stockholmrecruitment@linklaters.com

KONTAKTVECKAN UPPSALA

Vecka 46 – KONTAKTVECKAN 2020 9–13 november

Datum	Händelse	Plats
måndag 9/11	PREMIÄR!	Online
tisdag 10/11	Pannelsamtal: <i>Social hållbarhet</i>	Universitetshuset och online
onsdag 11/11	Pannelsamtal: <i>Organisatorisk hållbarhet</i>	Universitetshuset och online
torsdag 12/11	Möjlighet att chatta med utställare	Kontaktdagenappen
	Pannelsamtal: <i>Miljömässig hållbarhet</i>	Universitetshuset och online

Under hela veckan hålls dessutom digitala kontaktsamtal mellan studenter och arbetsgivare.

Event under corona – hur funkar det?

Vi vill ge våra medstudenter chansen att delta i kontaktveckan både fysiskt, på ett coronasäkrat sätt, och digitalt hemma från soffan om man är mer bekväm med det. Vi kallar det för hybridevent!

Instagram takeovers – ett nytt koncept!

Du kanske har sett att vi har haft mycket aktivitet på vår instagram (@kontaktdagen) de senaste veckorna. Där har du haft möjlighet att få en unik inblick i några årets utställares vardag. Detta är nytt för i år och vi hoppas att det har uppskattats av våra följare!

Appen – håll dig uppdaterad!

I vår app finns en massa samlad information om en mängd olika utställare. På torsdagen 12/11 finns dessutom chans att chatta med representanter i appen, så ladda ner den nu genast och skapa en profil om du inte redan har gjort det! Sök på "Kontaktdagen" i App store eller Google play!

Våra huvudsponsorer:

Gernandt & Danielsson

CEDERQUIST

MANNHEIMER
SWARTLING